

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபுரம் ஜில்லா
தமிழ்நாடு தேசிய தலைவர் பொறுப்பு

International E-Journal of Tamil Studies

நிலக்கணம், திலக்கியம், கலை, பண்பாடு, மரியியல், கணினிசார் முய்வை தீர்மானம்!

மலர்:5 தேதி:18 ஆகஸ்ட் 2019

Vol. 5 Issue : 18 August 2019

SIGN LIST OF THE INDUS SCRIPT

1†	2†	3	4	5	6	7	8†	9†	10
11	12†	13	14†	15†	16	17†	18	19†	20
21	22	23	24	25	26	27	28†	29†	30
31	32†	33	34	35†	36	37	38†	39	40†
41	42	43	44	45	46	47	48†	49†	50†
51†	52	53†	54†	55†	56†	57†	58	59†	60†
61	62	63	64	65	66	67†	68†	69†	70†
71	72†	73†	74†	75	76†	77	78†	79	80
81†	82	83	84†	85	86†	87†	88	89†	90†
91†	92	93	94†	95	96†	97	98†	99	100
101	102†	103†	104†	105	106†	107†	108	109†	110

ஆ.சந்திரன்

எஸ்.கலைச்செல்வம்

வா. முறைம்மது அஸ்ரின்

ப.ராகந்தா

மீ.வீஜயன்

ஆ.மனி

ச.கண்ணதாசன்

கீரா. கீராஜா

வ.கோயாகவிருஷ்ணன்

மு.அகல்யா

ம.செந்தில்குமார்

எம்.என்.கீக்ராம்

சி.சாவித்ரி

சே.முனியசாமி

க.பாலாஜி

இனம்

பள்ளைடு இகையைத் தமிழாய்விதழ்
International E-Journal of Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனீஸ்லூர்த்தி
தமிழ் உதவிப்பெறாசிரியர்
பிஷப் ஹீப்ஸ் கல்லூரி, திருச்சி - 17.

முனைவர் ந.சுத்தியராஜ்
தமிழ் உதவிப்பெறாசிரியர்
ஹந்திரங்கா ஆதித்யா கலை அறிவியல்
கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 42.

இடுபோச்சனத் துழு

முனைவர் செ.கவ.சண்முகம் (சிறுப்பர்)
முனைவர் சு.இராகாராம் (நாதர்ஜிகாயில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராஜ (புஞ்சிச்சநி)
முனைவர் ந.வெலுக்காலி (சௌம்)
தீரு சு.ஷந்தந்தராசா (ஆஸ்திரலியா)

இசிரியர் துழு

முனைவர் ஆ.மணி (புஞ்சிச்சநி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணச்சன் (கோவை)
முனைவர் ந.இராஜஞந்திரன் (கோவை)
முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)
முனைவர் ப.சிவமாருதி (தாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜஸ்வரி (தஞ்சாவூர்)
தீருஷ்ண எப்.எச்.அகம்பது சிப்பி (கிளங்கை)

திருவாக்கமுட் கைவியீடு
இனம் பதிப்பகம், கோவை
inameditor@gmail.com
www.inamtamil.com

[9600370671](tel:9600370671), [9677821364](tel:9677821364)

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

பாடு - பத்துய்யாடு : யெற்மாற்ற வரலாறு
The history of the name change pattu to
pathuppatta
முனைவர் ஆ.சந்திரன் | Dr.A.Chandran | 4

சங்க காலத்தில் நிலவிய சாப்சியச் சட்டவியல்
Jurisprudence of Evidence existed in Sangam Age
எஸ்.கலைச்செல்வம்/S. Kalaiselvan | 17

கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் 'இளைவரல்' மெய்ய்யாடு
The emotion of disgust in keezhkanakku
ஏா. முஹம்மது அஸ்ரின்/S.Mohamed Azrin | 25

தொல்காப்பிய வழி அகத்தினை மாந்தர்கள்
Tolkippian way internal Mankind
ப.ராகசதா/B.Ragasudha & முனைவர்
ம.செந்தில்குமார்/Dr.M.Senthilkumar | 30

பாகார்களின் உணவுப்பொருளாதாரம் அரசியல்
மரபும் (Food Economy of Paanar is Political Tradition)
ல.கு.சு.இராஜகுமார்/L.K.S.Rajkumar & முனைவர்
ம.செந்தில்குமார்/Dr.M.Senthilkumar | 35

பத்துய்யாடுல் உணவு
Food in Paththuppattu
சி.விஜயன்/ C.Vijayan & முனைவர்
ம.செந்தில்குமார்/Dr.M.Senthilkumar | 42

பக்தி இலக்கியம்
அடியாறுத் தெய்வமாக்கிய மதுரகவியாழ்வாரின்
அழுத மொழிகள்
Aṭiyārait teyvamākkiya maturakaviyālvarī amuta
mojikai
முனைவர் ஆ.மணி/Dr.A.Mani | 49

மீவியற் புனைவுகளுள் 'கனவு' பெறும் இடம்
(கிருவிகளையாடும் புராணத்தை முன்வைக்கு)
Dream and the story flow in the supernatural things
(Based on the Thiruvilaiyadal Puranam)
முனைவர் ச.கண்ணதாசன்/Dr.S.Kannadasan | 55

Chief Editors

Dr.M.Muneesmoorthy
Assistant Professor in Tamil
Bishop Heber College, Trichy - 17.

Dr.T.Sathiyaraj
Assistant Professor in Tamil
Sri Krishna Adithya College of Arts and Science, Coimbatore - 42.

ADVISORY TEAM

Dr.S.V.Shanmugam (Chidambaram)
Dr.S.Rajaram (Nagarkovil)
Dr.Silambu.N.Selvarasu (Pondichery)
Dr.N.Veluchamy (Salem)
Sri S.SriKantharasa (Australia)

Editorial Team

Dr.A.Maní (Pondichery)
Dr.G.Balaji (Coimbatore)
Dr.R.Gunaseelan (Coimbatore)
Dr.N.Rajendran (Coimbatore)
Dr.R.Raja (Trichy)
Dr.B.Sivamaruthi (Thailand)
Dr.S.Muthuselvam (Madurai)
Dr.S.Vijaya Rajeshwari (Thanjavur)
Thiru.F.H.Ahamed Shibly (Srilanka)

குனிய சம்பாஷதையில் புலப்பாட்டு உத்திகள்
Expressional Strategies on Cipher Discourse

முனைவர் இரா. இராஜா/Dr.R.Raja | 65

யெறியவாச்சான்மின்னை உரையில் வினா அமைப்பு
Question Structure of Periyavachan Pillai Commentary

வ.கோபாலகிருஷ்ணன்/V.Gopalakrishnan | 73

தற்கால இலக்கியம்

தாயுமானவனாகிய இமையத்தின் பெருத்தவன்
The mother is the epitome of this (Imayam)

மு.அகல்யா / M. Ahalya & முனைவர்
 ம.செந்தில்குமார்/Dr.M.Senthilkumar | 79

வரலாறு - சமூகவியல் - புனியியல் - கல்வியியல்

பஞ்சுக நுண்மதி, மனவிவழக்கி நுண்மதி
 - மின்னணியும் பிரயோகமும் -
Multiculturalism, psychoanalysis (background and application)

எம்.என்.இக்ராம்/M.N.Ikaram | 84

ஒப்பிலக்கியம் கற்றித்தல் அனுகுழுறைகள்
 (திருக்குறள் - வேமன சதகம்)
Comparative Teaching Approaches (Thirukkural - Vamana Satakam)

முனைவர் சி.சாவித்ரி | Dr.Ch.Savithri | 108

முதுகுளத்தூர் சுதாவதானம்
சரவனப்பெருமான் கவிராயர் (பேரர்)
Mudukulathur sathavathanam saravanaperumal kavirayar and his erudition

முனைவர் சே.முனியசாமி / Dr.S.MUNIYASAMY | 122

சிந்துவெளி - பெருங்கற்காலத் தராவுகளை
முன்வெத்தும் யானையரின் தொன்மங்கள்
(Pandiyas myth based on the Indus civilization - Megalithic evidences)

முனைவர் க.பாலாஜி | Dr.G.Balaji | 137

•••

பாட்டு – பத்துப்பாட்டு : பெயர்மாற்ற வரலாறு

The history of the name change pattu to pathappaattu

முனைவர் ஆ. சந்திரன்/Dr.A.Chandran¹

Abstract: Amidst some thousands of songs in sangam literature, some songs have been compiled and titled with reason and logic. The meaning of the word thogai is 'compiling'. Since eight same kinds of songs were compiled together it is called 'ettu thogai'. Ten Longley compiled as one collection is titled titled 'paattu'? Can't song? Can all song? What is the song? Can all sangam songs have been 'pathappaattu'. Why 'thogai' and another is 'ettu thogai' songs be 'pathappaattu' songs be definition of the woer period poems be songs? Can only particular poems be songs? Why 'pathu paattu' is titled so? Is it for its logical nature? This paper attempts to research this difference.

Date of submission: 2019-06-20
 Date of acceptance: 2019-07-23
 Date of Publication: 2019-08-05
 Corresponding author's
 Name: முனைவர் ஆ.சந்திரன்
 Email: chandran@shctpt.edu

Keywords: compiling, pathappaattu, ettu thogai, thogai, sangam literature, Dr.A.Chandran, பாட்டு, பத்துப்பாட்டு, பெயர்மாற்ற வரலாறு, அகம், புறம், ஆற்றுப்படை, எட்டுத்தொகை, சங்கப் பாடல்கள், மு. 200, கி.பி.250, ஆ.சந்திரன்.

பண்டைத் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் புலவாகள் பலரால் பாடப்பட்ட பாடல்களின் தொகுப்பு சங்கப் பாடல்கள். "ஏற்தாழ கி.மு. 200 முதல் கி.பி.250 வரை"¹ என்ற கால இடைவெளியில் பாடப்பட்ட அப்பாடல்கள் தினை, பாவகை, அடிவரையறை போன்ற பண்புகளின் அடிப்படையில் பகுத்துத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. புறநானாறு முதலிய எட்டுத் தனித்தனிப் பாடல்களின் தொகுப்பிற்குத் தொகை - எட்டுத்தொகை என்றும் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கு மாறான தனித்தனிப் பண்புகள் கொண்ட (அகம், புறம், ஆற்றுப்படை) பாடல்களுக்குப் பாட்டு - பத்துப்பாட்டு என்று பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏற்தாழ ஒரே காலகட்டத்தில் பாடப்பட்ட பாடல்களில் (எட்டுத்தொகை மற்றும் பத்துப்பாட்டு) புறநானாறு முதலிய எட்டுப் பாடல்களைக் கொண்ட தொகுப்பிற்குத் (தொகுக்கப்பட்டதால்) தொகை- எட்டுத்தொகை (எண்ணிக்கையில் எட்டு என்பதால்) என்று காரணத்துடன் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் திருமூருகாற்றுப்படை முதலிய பத்துப் பாடல்களைக் கொண்ட தொகுப்பிற்குப் பாட்டு - பத்துப்பாட்டு என்று பெயர் வைக்கக் காரணம் என்ன? 'பத்துப்பாட்டு' என்பதில் வரும் 'பாட்டு' என்பதன் பொருள் யாது? அது காரணப்பெயரா? என்பவற்றிற்கான விளக்கங்களை அறிய முயல்கின்றது இக்கட்டுரை.

¹ உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ் முதுகலை & ஆய்வுத்துறை, தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர், வேலூர். chandran@shctpt.edu

பெயர் - விளக்கம்

பெயர் என்பது இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர் என இருவகைப்படும். இவை மேலும் இடுகுறிப் பொதுப்பெயர், இடுகுறிச் சிறப்பு பெயர் எனவும், காரணப் பொதுப்பெயர், காரணச் சிறப்பு பெயர் எனவும் விரியும். இதனை,

"இடுகுறி காரணப் பொதுச் சிறப்பின்" (நன்.62)

என்று நன்னால் நூற்பா விளக்குகிறது. "பெயர்ச்சொல் இடுகுறி காரணப் பெயராய் மரபுவழிப்பட்டும் புதிதாக ஆக்கப்பட்டும் வரும். வினையாலணையும் பெயர் தவிர்த்த அனைத்துப் பெயர்களும் காலம் காடா. பெயர்கள் வேற்றுமை ஏற்று, இருதினை ஜீப்பால் முவிட்த்துள் ஏதேனும் ஒன்றை ஏற்றும் அல்லது பலவற்றை ஏற்றும் வரும்."² அவ்வாறே பண்டைக்காலம் முதல் பெயரிடும் முறையானது அமைந்துள்ளது. பண்டைய இலக்கிய இலக்கண நால்களுக்குப் பெயரிடப்பட்டுள்ள முறையைப் பற்றிக் களவியல் உரையிலும்³, நன்னால் விருத்தியுரையிலும்⁴ விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் வைத்துப்பார்க்க, பாட்டு - பத்துப்பாட்டு என்பன இடுகுறித்தன்மை உடையவையாக இருக்காது என்று தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அப்படியெனில் அவை காரணப்பெயர்கள் என்பது உறுதியாகிறது. அப்பெயர்கள் ஏன் வந்தன என்பது குறித்து ஆராய் வேண்டியுள்ளது.

பா - பாட்டு - செய்யுள் : விளக்கம்

பொதுவாகப் பாட்டு என்பது பா, செய்யுள் என்ற பொருட்களில் அழைக்கப்படுகின்றது. அதாவது பா, பாட்டு, செய்யுள் என்பன பல பொருள்களைத் தரக்கூடிய சொற்களாகும். எனவே அவை முன்றிற்கிடையே உள்ள உறவினை அல்லது இவை முன்றிற்கும் உள்ள தொடாபினைப் பற்றிய தெளிவினை நாம் முதற்கண் அறிதல் அவசியமாகும்.

பா - பொருள் விளக்கம்

"தூக்கு, யாப்பு, செய்யுள், கவி, பாட்டு, கவிதை ஆகியவை பா"⁵ என்ற பொருளில் அழைக்கப்படும் என்கிறது திவாகர நிகண்டு. "பா என்ப பனுவல்"⁶ என்கிறது சூடாமணி நிகண்டு. இலக்கியங்களில் பா என்பதற்குப் 'பகுத்தல்',⁷ 'ஆடைநெய் பாவு'⁸ 'கைம்மரம்'⁹ 'பரந்த'¹⁰ 'பரவு'¹¹ 'பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஓசை'¹² என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. செய்யுள்களின் உறுப்புகளைப் பற்றிக் கூறும் தொல்காப்பியம் செய்யுளியலின் முதல் நூற்பா, செய்யுள் உறுப்புகள் முப்பத்து நான்கு என்றும், அம்முப்பத்து நான்கினுள் ஒன்று பா என்றும் கூறுகின்றது. அதற்கு உரை எழுதிய பேராசிரியர், "பா என்பது சேட்புலத்திருந்த காலத்தும் ஒருவன் எழுத்துஞ் சொல்லுந் தெரியாமற் பாடமோதுங்கால் அவன் சொல்லுகின்ற செய்யுளை விகற்பித்து இன்ன செய்யுளென்று உணாவதற்கேதுவாகிப் பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஓசை"¹³ என்று விளக்கமளித்துள்ளார்.

மேற்கண்ட விளக்கங்களிலிருந்து பா என்பதற்குப் பல பொருட்கள் இருப்பினும், தொலைவிலிருந்து பாடப்படும் ஒரு பாடலின் எழுத்தையும், சொல்லையும் கேட்க இயலாவிடினும் அந்த ஓசையை மட்டுமே உணாந்த நிலையிலேயே அது இன்ன ஓசை என்று வேறுபடுத்திப் பார்க்கக் கூடிய ஓசையே பா எனப் பொருள்படும் என்பது தெளிவாகப் புலனாகிறது.

பாட்டு - பொருள் விளக்கம்

பாட்டு என்பதற்குத் தமிழ் வெக்சிகன், "பாடுகை, இசைப்பாடல், சொல், வசைமொழி"¹⁴ என்ற பொருள்களையும், கழகத் தமிழ் அகராதி "இசைப்பாட்டு, செய்யுள், சொல், வசைமொழி"¹⁵ என்ற பொருள்களையும், திருமகள் அகராதி "பாடுவது, இசை, செய்யுள், வசைமொழி, சொல்"¹⁶ என்ற பொருள்களையும் தருகின்றன.

இலக்கியங்களில் - பாட்டு என்பதற்கு,

1. பாடல் - "அகவன் மகளே பாடுக பாட்டே" (துறு.23.3)
2. ஒலி - "நெடுநீர் படும் பாட்டு ஆங்கணி" (நற்.25.1)
3. போக்கு - "ஊர்பாட்டு எண்ணில் கைபந்தலை துமிய" (பதி.46.9)
4. இசை - "கூத்தும் பாட்டும்" (மணி.46.9)
5. தோத்திரம் - "செம்பொன் செய் மாலையும் வாசிகையும் திருந்து புகையும் அவியும் பாட்டும்" (சம்ப.தேவா.1:7.5)
6. பாட - "புறவு பாட்டு எடுப்ப பசுந்தமை பரப்பிக் கண மயில் அலாவ" (கல்.15:17-18)
7. பாட்டைப்பாட - "ஓரு பால் பசுங்கொடி நிறை பாட்டு அயர" (கல்.7:32)
8. இசையொடு பாடி - "பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டும் இசைத்துப் போவிப்போம்" (ஓள.நல்.19)
9. பாட்டு எழுதல் - "சுடாகுழையார் பாட்டும் எழுவு கேட்டு மடக்கிளிகள்" (நக.2.22)
10. இயற்பாவும் இசைப்பாவும் - "பாட்டும் ஒலியும் பரக்கும் கணிகைகள்" (திரு.மு.56)

என்ற பொருட்களில் கையாளப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியம், "அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் படுமே" (தொ.செ.34) என்கிறது. அதற்கு உரை எழுதிய இளம்பூரணா "அடியின் சிறப்பினானே பாட்டென்று சொல்லப்படு மென்றவாறு. எனவே, பாட்டென்னுஞ் செய்யுட்கு அடியின்றியமையாதென்று கொள்க"

¹⁷ என்று விளக்கம் கூறியுள்ளார். மேலும் அவர் "பல சொல் தொடாந்து பொருள் காட்டுவனவற்றுள் ஒசை தழீஇயவற்றைப் பாட்டென்கிறார்" என்றும் விளக்கமளித்துள்ளார். எனவே ஒசையுடன் கூடியது பாட்டு என்றும் அதற்கு அடியாவு முக்கியமான கூறு என்றும் அறியமுடிகிறது.

செய்யுள் - பொருள் விளக்கம்

"மாத்திரை யெழுத்தியல் அசைவகை எனா அ..... (தொ.பொ.செ.1) என்ற தொல்காப்பியச் செய்யுளியலின் முதல் நூற்பா செய்யுள் உறுப்புகளைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இதற்கு உரையெழுதிய இளம்பூரணா "இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின் செய்யுளென்னும் பெயர்த்து"¹⁸ என்று விளக்கம் கூறியுள்ளார். அத்துடன்,

"பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே
அங்கதம் முதுசொல் அவ்வேழ் நிலத்தும்" (தொ.பொ.செ.75:1,2)

மற்றும்,

"எழுநிலத் தெழுந்த செய்யுள் தெரியின்
அடிவரை இல்லன ஆறுனை மொழிப" (தொ.பொ.செ.157)

என்று செய்யுளுக்கு விளக்கம் அளிக்கின்றது தொல்காப்பியம். அதாவது, செய்யுள் என்பது பாட்டு, உரை, நூல் வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல் என்பனவாகும். அவற்றை அகம் - புறம் எனப் பிரித்து ஏழு நிலத்தினரும் செய்யுள் செய்தனர். அதனைப் "பாட்டும், உரையும், நூலும், வாய்மொழியும், பிசியும், அங்கதமும், சொல்லும் என்று சொல்லப்பட்ட அவ்வேழ் நிலத்தும் நாட்டார் நடத்துகின்ற செய்யுள்களின் பெயரே"¹⁹ என்ற பேராசிரியரின் கூற்றும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

மேற்கண்ட விளக்கங்களிலிருந்து பண்டைத் தமிழாகள் மேற்கண்ட ஏழு வகையான நூல்களை / இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர் என்பது புலனாகிறது. அத்துடன் செய்யுளின் அடிச்சொல்லான 'செய்' என்பது செய்க, செய்கு, செய்ய, செய்தல், செய்யப்படுவது என்ற பல சொற்களுக்கான அடிச்சொற்களாக அமைவதும் இங்கு நினைக்கத்தக்கது. எனவே செய்யுள் என்பது செய்யப்படுவது எனப் பொருள்படும்.

இவ்வாறு புலவனால் செய்யப்படுகின்ற / பாடப்படுகின்ற பாடல்கள் செய்யுள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. "பாட்டு செய்யுளுக்கு மாறானது அன்று. உணாச்சியும் கற்பனையும் பொருந்திய செய்யுள் (verse) எல்லாம் பாட்டு (poetry) எனத்தகும். உணாச்சியும் கற்பனையும் இல்லாமல் சோதிடம், மருத்துவம், நீதி முதலியவற்றை எடுத்துரைக்கும் செய்யுள் எல்லாம் பாட்டு அல்ல."²⁰

மேற்கண்ட விளக்கங்களிலிருந்து பா - பாட்டு - செய்யுள் போன்றன ஒன்றுள் ஒன்று உறம்ந்து அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. எனினும் அவை பின்வரும் உண்மைப் பொருளில் பிரிந்து அமைந்துள்ளதையும் அறியமுடிகிறது. அவை,

பா - என்பது பிரித்தறியக் கூடிய ஓசை

பாட்டு - பாடப்படுவது, ஓர் இலக்கியவகை (ஏழு வகைச் செய்யுளுள் ஒன்று)

செய்யுள் - பாட்டு, உரை, நூல், வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல் என்ற ஏழு வகையான இலக்கியங்களைக் குறிக்கும் பொதுச் சொல். ஆக, பாட்டு என்பது பா என்ற பிரித்தறியக் கூடிய ஓசையைக் கொண்டதாகும். அத்துடன் இது ஏழு வகையான செய்யுள்களில் ஒன்றாகும் என்பது தெளிவு.

பா (ஓசை) - வகைகள்

பா என்று அழைக்கப்படும் ஓசை என்பது பற்றியும் அதன் வகைகளைப் பற்றியும் தொல்காப்பியம், யாப்பருங்கலம் ஆகியவற்றில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அகவல், செப்பல், (அகவல் அல்லாதது) துள்ளல், தூங்கல் என்று 'பா' (ஓசை) நான்கு வகைப்படும் என்று கூறும் தொல்காப்பியம் (செ.77-80). அவ்வோசைகளினால் பாடப்படும் பாடல்கள் முறையே ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்றும் வரையறுத்துக் கூறுகின்றது. நான்கு வகையான பாக்களைப் பற்றிக் கூறும் தொல்காப்பியம்,

"பரிபாடல்லே தோகை நிலை வகையின்

இதுபா என்னும் இயல் நெறியன்றிப்

பொதுவாய் நிற்றற்கும் உரித்துளன மொழிப" (தொ.செ.106)

என்று 'பரிபாடல்' என்ற ஒரு பாவகையினைப் பற்றியும் கூறுகின்றது. பரிபாடலுக்கான விளக்கத்தைக் கூறுகின்ற தொல்காப்பியர் தன் கூற்றாகக் கூறாமல் 'மொழிப' என்று தன் முன்னோர் இவ்வாறு வழங்குவா எனக் கூறியுள்ளார். எனவே, இந்தப் பா மேற்கண்ட

நான்கு பாக்களுக்கு முன்னா இருந்த ஒரு பா ஆகும். "ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா, கலி என்று நான்கு வகைப்பாக்களின் தன்மையும் கொண்ட பொதுப்பாவாய் இங்குச் சுட்டப் பெறும் இவ்வகை பரிபாடலே ஆதிப்பா எனல் வேண்டும். இது ஆசிரியமா? வஞ்சியா? கலியா? எனப் பிரித்தறிய முடியாத வண்ணம் நால்வகைப் பாக்களின் எல்லா அமசங்களையும் தனனகத்தே கொண்டு பொதுவாய் நிற்கும். இதுவே மூலப்பா என்பதாம்"²¹.

மேற்கண்ட விளக்கங்களின்படி பார்த்தோமேயானால் தொல்காப்பியர் காலத்தில் ஒசையைப் பிரித்தறியக்கூடிய பாக்களாக ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்ற நான்கு பாக்கள் மட்டுமே இருந்துள்ளமை புலனாகிறது.

யாப்பருங்கலம் குறிப்பிடும் - பா (ஒசை), பாவினங்கள்

தொல்காப்பியத்தைத் தொடாந்து கி.பி 10-ஆம் நூற்றாண்டளவில் தோன்றிய யாப்பருங்கலம் என்ற நாலும் பாக்களின் வகைகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ளது. தொல்காப்பியம் பா என்ற ஒன்றினை மட்டுமே கூற, அந்நால் தன் காலத்தில் வளாக்சியைப் பற்றியும் கூறியுள்ளது. அந்நாலின் கருத்துப்படி பா என்பது, பா - பாவினம் என இரண்டு வகைப்படும். அதாவது, "அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என இவற்றைப் பாவி நடத்தலின் பா என்பதாலும் காரணக்குறி, ஒருபுடையார் பாவினொடு ஒத்த இனத்தவாய் நடத்தலின் பாவினம் என்பதாலும் காரணக்குறி. இவற்றை இடுகுறி எனினும் இழுக்காகாது."²² என்கிறது. அந்த நால் 'பா'வைப் பற்றிக் கூறும்போது தொல்காப்பியத்தில் உள்ளவற்றை இது வழிமொழிவதாகவே அமைந்துள்ளது. ஆனால், தொல்காப்பியம் கூறாத பாவினம் என்ற ஒன்றைப் பற்றியும் (தம் காலத்துப் புதிய வளர்ச்சி) பற்றியும் கூறுகிறது.

"தாழிசை துறையே விருத்தம் என்றிவை
பாவினம் பாவோடு பாற்பாட் டியலும்" (யா.வி.5.6)

என்ற சூத்திரத்தின் கருத்துப்படி "தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னும் முன்றும் பாவினம் எனப்படும். இவை பாவினோடும் கூடிப் பெயர் பெற்று நடக்கும்"²³ என்பதை அறிய முடிகிறது. அத்துடன் "தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்ற இம்முன்று ஒசைகளும் மேற்சொல்லப்பட்ட நான்கு 'பா'வகைகளுடன் இணைந்து வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம் எனவும், ஆசிரியக் தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரிய விருத்தம் எனவும், வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சி விருத்தம் எனவும் வழங்கப்படும்"²⁴ என்கிறது யாப்பருங்கலம்.

அத்துடன் இந்நாலில் "காக்கைப் பாடினியார், சிறுகாக்கைப் பாடினியார், அவிநியனார், மியேச்சரா போன்றோரும் பாவினங்களை மேற்கண்டவாறே கூறியுள்ளனா"²⁵. என்று தனக்கு முன்னர் இருந்தவர்களின் கருத்துக்களும் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. "யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை முதலாய நால்கள் காக்கைப்பாடினியார் வழியே மேற்கொண்டன"²⁶. மேலும், "இவ்விரண்டு நாலும் தொல்காப்பியத்திற்குப் பிறகு தோன்றிய பல்வேறு வடிவங்களையும், பா இனங்களையும் ஆழாய்ந்து அறிந்திருப்பதன் மூலம், செய்யுள் வகைகளின் வரலாற்றையும் மாற்றங்களையும் அறிந்துகொள்வதற்கான ஆவணமாக விளங்குகின்றன."²⁷ பாவினங்கள் அவாகள் கால வளாக்சி என்று கொண்டாலும் அவை வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்ற நான்கு வகைப் பாக்களில் அடங்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று.

இந்த விளக்கங்களிலிருந்து தொல்காப்பியர் காலம் முதல் உரையாசிரியர்களின் காலம் வரையில் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்ற நான்கு மட்டுமே பா- (ஓசை) என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாகிறது.

அடி அளவு

பாட்டிற்குப் பா(ஓசை)வுடன் அவ்வோசைக்குரிய அடி அளவும் இன்றியமையாததாகும். இதனை "அடியின் சிறப்பினானே பாட்டென்று சொல்லப்படு மென்றவாறு. எனவே பாட்டென்னுஞ் செய்யுட்கு அடி யின்றியமையாதென்று கொள்க" ²⁸ என்ற பேராசிரியரின் தொல்காப்பியத்திற்கான உரை நமக்கு உறுதிப்படுத்துகிறது.

**"ஆசிரியப் பாட்டின் அளவிற் கெல்லை
ஆயிர மாகும் இழிபு முன்றடி" (தொ.செ.50)**

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா "ஆசிரியப்பா என்பது முன்றடி முதல் ஆயிரம் அடி வரை நீண்டு அமையும் என்று அடிள்லையை வரையறுத்துக் கூறுகிறது. அதற்கு உரை எழுதிய இளம்பூணா "பெரிய பாட்டு பத்துப்பாட்டினுள்ளும், சிலப்பதிகாரத்தினுள்ளும், மணிமேகலையினுள்ளும் கண்டுகொள்க. ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி என்றதனான் வஞ்சிப்பாவிற்கும் ஆயிரமடிப் பெருமையாகக் கொள்க" ²⁹ என்று விளக்கமளித்துள்ளார். அவரது கூற்றின்படி ஆசிரியப்பாவின் அளவு வஞ்சிப்பாவிற்கும் பொருந்தும் என்பதாகும். எனவே வஞ்சிப்பாவிற்கும் எல்லை ஆயிரம் அடியாகும் என்பதும் புலனாகிறது.

மேற்கண்ட விளக்கங்களிலிருந்து பாட்டு என்பதற்கு ஓசை, அடியளவு என்ற கூறுகள் இன்றியமையாதது என்பதை அறிய முடிகிறது. ஓசை என்ற கூறின் அடிப்படையில் ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்று நான்கு பாக்கள் உள்ளன. அடி அளவு என்ற கூறின் அடிப்படையில் அவற்றின் அளவு இரண்டடியிலிருந்து ஆயிரம் அடிவரை அமையும் என்பது புலனாகிறது.

பாட்டு எனக் கொள்ளத்தக்கன

மேற்கண்ட விளக்கங்களிலிருந்து பாட்டு - - பத்துப்பாட்டு என்ற சொல்வழக்கு ஏற்பட்ட காலத்தில் பத்துப்பாட்டுடன் கீழ்க்காணும் பாடல்களும் பாட்டு என்று அழைக்கத்தக்க தகுதியைப் பெற்றிருந்துள்ளன என்பது புலனாகிறது. அவை,

எட்டுத்தொகைப் பாடல்கள் (பரிபாடல் நீங்கலாக), பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நாலிலுள்ள பாடல்கள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகியன.

இவ்வாறு பாட்டு என்று அழைக்கப்படும் தகுதியைப் பெற்ற பல பாடல்கள் இருக்கும்பொழுது பத்துப்பாட்டினை மட்டும் பாட்டு என்று அழைக்கக் காரணம் என்ன? என்பதனை அறிய வேண்டும். அதற்கு முதற்கண் பத்துப்பாட்டு என்ற சொல்வழக்கு எப்போது ஏற்பட்டது என்பதைப் பற்றி அறிவது அவசியமாகும்.

பத்துப்பாட்டு - பற்றிய சொல்வழக்கு

முன்று சங்கங்களைப் பற்றியும் அவற்றில் இருந்த புலவாகள் மற்றும் அவாகளால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் பற்றிய செய்திகளும் இறையனார் களவியல் உரையில் கூறப்பட்டுள்ளன. அதில் கடைச்சங்க நால்களாக நெடுந்தொகை நானாறு,

குறுந்தொகை நானுறு, நற்றினை நானுறு, புறநானுறு, ஐங்குறநாறு, பதிற்றுப்பத்து, கலித்தொகை, பரிபாடல் ஆகிய எட்டுத்தொகைப் பாடல்களைப் பற்றி மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளன. பத்துப்பாட்டிலுள்ள பாடல்கள் பற்றிய குறிப்பு ஏதுமில்லை. எனவே பத்துப்பாட்டு என்ற சொல்வழக்கு அக்காலத்தில் ஏற்படவில்லை என்பதை இது தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதியவாகளுள் ஒருவரான பேராசிரியர், தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் நூற்பா 48, 76இன் உரைகளில் "பாட்டினுந் தொகையினும்"³⁰ என்று பத்துப்பாட்டினைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். எனவே பேராசிரியர்தான் முதன்முதலில் 'பத்துப்பாட்டு' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பதை அறியமுடிகிறது. வையாபுரிப்பிள்ளையும்³¹ டாக்டா மா.இராசமாணிக்கணாரும்³² இக்காந்த்குடையவாகளே என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நன்னால் நூற்பா 387-இற்கு உரை எழுதிய மயிலைநாதா, "ஜம்பெருங்காப்பியம், எண்பெருந்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கென்னும்..."³³ என்று பத்துப்பாட்டுடன் பிற பாடல்களின் தொகுப்புப் பற்றிய செய்தியைக் கூறியுள்ளார். "பன்னிரு பாட்டியல்"³⁴ என்ற நூலில் பத்துப்பாட்டினைப் பற்றிய செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. அதனைப் பின்வரும் சூக்கிராங்கள் நமக்குக் கொடுவிக்கின்றன.

"நாறு அடிச்சிறுமை நாற்றுப்பத்து அளவே
எறிய அடியின் ஈரைம் பாட்டுத்
தொகுப்பது பத்துப்பாட்டு எனப்படுமே" (கு.353)

"அகுவே அகவலின் வரும் என அறைகுவா புலவா" (கு.354)

அந்த இரு சூத்திரங்களும் பத்துப்பாட்டு என்னும் வழக்குப் பெருகிய காலகட்டத்தில் உருவாகியிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. பத்துப்பாட்டினைப் பற்றிய செய்தியை ஒரு பழம்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. அப்பாடல் வருமாறு,

"முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு மூல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி- மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சிப் பட்டினப்
பாலை கடாக்கொடும் பக்கு"

அப்பாடல் பத்துப்பாட்டுப் பாடல்களைப் 'பத்து' என்று மட்டுமே குறிப்பிட்டுள்ளது என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அப்பாடலைப் போன்றே எட்டுத்தொகைப் பாடல்களையும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நால்களிலுள்ள பாடல்களையும் பற்றிக் கூறும் பாடல்களும் உள்ளன. அப்பாடல்கள் எப்போது பாடப்பட்டன என்பது தெளிவாக அறியப்படாத ஒன்றாகும். இருப்பினும் அவை அப்பாடல்களின் தொகுப்பினைப் பற்றிய செய்திகளை நமக்குத் தெரிவிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. இவற்றிலிருந்து பத்துப்பாட்டு என்ற சொல்வழக்கு களவியல் உரைக்குப் பின்பும் பேராசிரியர் காலத்திலோ அல்லது அவருக்குச் சற்று முன்னரோ உருவாகியிருக்கலாம் என்பதை அறியமுடிகிறது.

பாடல்களின் சிறப்பினால் பத்துப்பாட்டு - பாட்டு என்று சிறப்பித்து அழைக்கப்பட்டது?

இதுவரை பார்த்த விளக்கங்களிலிருந்து பாட்டு என்ற சொல்வழக்கு ஏற்பட்ட அக்காலகட்டத்தில் அப்பாடல்கள் அறிஞாகளால் சிறந்த பாடல்களாகக் கருதப்பட்டுள்ளன என்ற செய்தியையும் அறியமுடிகிறது. எனவே பாடல்களின்

சிறப்பினால் பாட்டு என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கலாமா? என்ற ஒரு கேள்வியும் இங்கு எழுகிறது. அதனைப் பற்றி அறியப் பத்துப்பாட்டிலுள்ள பாடல்களின் தனிச்சிறப்புகளைப் பற்றிய செய்திகளை முதலில் காண்போம். பத்துப்பாட்டிலுள்ள பாடல்களின் சிறப்புகளைப் பற்றிய செய்திகளைத் தொல்காப்பிய உரைகளிலும், கல்வெட்டுகளிலும், கலிங்கத்துப்பரணி முதலிய நால்களிலும் காணமுடிகின்றது.

**"ஆசிரியப் பாட்டின் அளவிற் கெல்லை
ஆயிரமாகும் இழிபு முன்றடியே"** (தொ.பொ.செ.50)

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா ஆசிரியப்பாவிற்கான அடி எல்லையைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. இதற்கு உரை எழுதிய இளம்பூரணா "பெரியபாட்டு பத்துப்பாட்டினாள்ஞாம் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும், மனிமேகலையுள்ளங் கண்டு கொள்க" ³⁵ என்று ஆசிரியப்பாவின் அளவிற்கு எல்லையாகப் பத்துப்பாட்டினைச் சான்று காட்டியுள்ளார். அத்துடன் ஆசிரியத்தின் பேரேல்லையைக் குறிக்கப் 'பெரிய பாட்டு' என்று கூறியுள்ளதும் நாம் இங்குக் கவனிக்கவேண்டிய ஒன்றாகும்.

மேற்கண்ட நூற்பாவிற்கு உரையெழுதிய நச்சினார்க்கினியரும்
"கூத்தராற்றுப்படை தலையளவிற்கெல்லை மதுரைக்காஞ்சியும் பட்டினப்பாலையும்
இடையளவிற்கெல்லை. பாட்டினெல்லையென்னாது அளவென்றதனான்
அதனியற்றாகிய வஞ்சிக்கும் இவ்வாறே கொள்க" ³⁶ என்று ஆசிரியப்பாவின் அளவிற்கு எல்லையாகப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகைப் பாடல்களைச் (பரிபாடல், கலித்தொகை நீங்கலாக) சான்று காட்டியுள்ளார். அதில் தலையளவிற்கும், இடையளவிற்கும் பத்துப்பாட்டுப் பாடல்களைச் சான்று காட்டியுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது. அத்துடன் அந்தக் குறிப்பில் திருமுருகாற்றுப்படையின் பெயர் இடம்பெறாமையும் கவனிக்கத்தக்க ஒன்று.

இவற்றுடன் சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள "ஓவ்வொரு காதையினையும் தனித்தனிச் செய்யுளாகக் கொள்ளும் வகையில் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் புதுப் போக்கு" ³⁷ கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

மங்கல வாழ்த்துப் பாடல், கானல் வரி, ஆய்ச்சியர் குரவை, ஊர்குழ் வரி, குன்றக் குரவை என்ற எட்டுக் காதைகள் நீங்கலான பிற 22 காதைகள் காதை என்றே பெயர் பெறுகின்றன. அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டும் தே.பொ. மீ "காதை என்பது பாட்டு என்ற பொருளில் வழங்கியது என்பதற்கு எஞ்சிய எட்டுச் செய்யுட்களின் பெயர்களே சான்றாம்" ³⁸ என்று விளக்குகின்றார். "காதையென்னும் சொல் காதா (gatha) என்ற சொல்லிலிருந்தே வந்திருக்க வேண்டும். கதா என்பது பாடல் என்ற கருத்துடைய சொல்" ³⁹ சிலம்பு மேகலையில் காதை என்பது இடம்பெற்றுள்ளதும் அதன் பிறகான காப்பியங்களில் அச்சொல் இடம்பெறாமையும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

இவற்றுடன் திருவெள்ளறைக் கல்லெழுத்தில்,

**"வெறிஆர் தளவுத் தொடைச் செயமாறன் வெகுண்டது ஒன்றும்
அறியாத செம்பியன் காவிரி நாட்டில் அரமித்துப்
பரியாத தூண் இல்லை கண்ணன் செய்பட்டினப்பாலைக்கு அன்று
நெறியில் விடும் தூண் பதினாறுமே அங்கு நின்றனவே"**

(சாசனச்செய்யுள் மஞ்சரி 71)

என்று பட்டினப்பாலையின் சிறப்பினைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

"தத்துநீர் வரால் குரமி வென்றதும் தழுவு செந்தமிழ்ப் பரிசில் வாணா பொன் பத்தோடு ஆறுநாறாயிரம் பெறப்பண்டு பட்டினப்பாலைகொண்டதும்" (கலிங்.199)

என்ற கலிங்கத்துப்பரணிப் பாடல் பட்டினப்பாலைப் பாடலைப் பாடிய உருத்திரங்கண்ணனாருக்கு அரசன் பதினாறாயிரம் பொன் கொடுத்தான் என்று கூறுகின்றது. இச்செய்தியை,

"சேய தொரு பாடிய பாக்கொண்டு பதினாறு
கோடி பசும்பொன் கொடுத் தோனும்" (ச.சோ.உ.10)

என்ற சங்கரன் சோழன் உலாவும்,

"பாடியதோர் வஞ்சிநெடும் பாட்டால் பதினாறு
கோடி பொன் கொண்டது நின் கொற்றமே" (தமிழ்.தூ.193)

என்ற தமிழ்விடு தூதும் கூறுகின்றன.

"பத்துப்பாட்டாதி மனம் பற்றினார் பற்றுவரோ
எத்துணையும் பொருட்கிசையா இலக்கணமில் கற்பனையே"⁴⁰

என்று மனோன்மனீயம் சுந்தரம்பிள்ளை கூறுவதும் கவனிக்கத்தக்கன. இவையெல்லாம் பத்துப்பாட்டினைத் தொடர்ந்து படித்தவர்கள் அவற்றைச் சிறந்த பாடல்களாகக் கருதியள்ளனர் என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக, பத்துப்பாட்டிலுள்ள பாடல்கள் 11-13ஆம் நாற்றாண்டு அறிஞர்களால் சிறந்த பாடல்களாகக் கருதப்பட்டுள்ளன என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படையின் பிரதிகள்

பத்துப்பாட்டிலுள்ள பாடல்கள் பாடப்பட்ட காலத்திற்கும் உரையெழுதப்பட்ட காலத்திற்கும் சில நாற்றாண்டுக் கால இடைவெளி உள்ளது. அதுபோல உரையெழுதப்பட்ட காலத்திற்கும் பதிப்பிக்கப்பட்ட காலத்திற்கும் இடையிலும் சில நாற்றாண்டுக் கால இடைவெளி உள்ளது. இவ்வாறு பல நாற்றாண்டுக் கால இடைவெளியில் அப்பத்துப்பாடல்களும் பலதள வாசிப்புகளுக்கு உட்பட்டுள்ளன. வாசிப்பின் வழி உரைகளும் விளக்கங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் பத்துப்பாட்டு முழுமைக்குமான உரைகளில் நச்சினார்க்கினியர் உரை மட்டுமே நமக்குக் கிடைத்துவது.

பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியர் உரையை உ.வே.சாமிநாதையர் 1889இல் பதிப்பித்தார். ஆனால் அதற்கு அரை நாற்றாண்டுக்கு முன்னரே சரவணப்பெருமாளையரால் 1834 இல் திருமுருகாற்றுப்படை மட்டும் தனிநாலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அவருக்குப் பின்னர் வேதகிரி முதலியார் (1850), சுப்பராய முதலியார் (1852), ஆறுமுகநாவலர் (1853), சண்முக ஜயர் (1864), அ. இராமசாமி (1886) முதலானோரும் தனிநாலாகவே பதிப்பித்துள்ளனர். அத்துடன் "ஆறுமுக நாவலர் பதிப்புகள் வரை திருமுருகாற்றுப்படை சங்க இலக்கியப் பத்துப்பாட்டில் ஒன்று என்ற விபரத்துடனே, பதினேராம் திருமுறையில் ஒன்று என்ற தகவலோடோ பதிப்பிக்கப்படவில்லை. 1870 இல் சுப்பராய செட்டியார் பதிப்பித்த 'பதினேராந் திருமுறை' எனும் நாலிலும் நக்கீர் தோத்திரங்களுள் திருமுருகாற்றுப்படையும்

இடம்பெற்றிருக்கிறது⁴¹. இது ஒருபழமிருக்க திருமூர்காற்றுப்படைக்கு "நச்சினார்க்கினியர் (கி.பி.14), உரையாசிரியர் (கி.பி.15), பரிமேலழகர் (கி.பி.13) கவிப்பெருமாள், பரிதியார் (கி.பி.15) ஆகியோர்"⁴² உரையெழுதியுள்ளனர்.

இதுவரை கிடைத்திருக்கும் திருமுருகாற்றுப்படை என்ற பிரதி (text) "முலமாகவும், நச்சினார்க்கினியர் உரையுடனும், தோத்திரப் பாடலாகவும், பதினொராம் திருமுறையில் ஒன்றாகவும்"⁴³ எனப் பலவாறு விரவி நிற்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று அவரும் நூலால் இரண்டு செய்திகள் நம்முன் நிற்கின்றன.

ஒன்று - நக்கீர் என்ற பெயர் "1.சங்க நக்கீர்: கி.பி.250 நெடுநல்வாடை, எட்டுத் தொகையில் சில பாடல்களைப் பாடியவர், 2. முருகாற்றுப்படை- நக்கீர்:கி.பி.450 சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர். 3.இறையனார் களவியலுரை கி.பி.650 (அடிநால், களவியலுரை, நாலடிநாலுரூபு), 4. நக்கீரதேவ நாயனார் கி.பி. 850, 11ஆம் திருமுறைப் பிரபந்தங்கள், சைவசமயத்தைச் சேர்ந்தவர். இவ்வாறு நம் வசதிக்கு ஏற்பப் பிரித்து அறிவுதோடு 'நக்கீர்' எனும் பெயர் தொன்மைத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண வரலாற்றில் ஆதிக்கம் செலுத்தியிருப்பது"⁴⁴

இரண்டு - சமகாலத்தில் நச்சினார்க்கினியர் உரை மட்டும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து பல முறை பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பிற உரையாசிரியர்களின் உரைகள் பதிப்பிக்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கின்றன. கால எல்லைகளைத் தாண்டித் தொடரும் இந்த இடைவெளியில்தான் பாட்டு - ஒன்பது + ஒன்று = பத்துப்பாட்டு என்ற சொல்மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது.

பாட்டு - பத்துப்பாட்டு : பெயர்மாற்ற வரலாறு

கிடைக்கும் தரவுகளை வைத்துப் பார்க்கும்போது பாட்டு - பத்துப்பாட்டு என்று பெயர்மாற்றம் பின்வருமாறு நிகழ்ந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது.

- பத்துப்பாட்டிலுள்ள எல்லாப் பாடல்களும் ஆசிரியப்பாவினால் பாடப்பட்ட நெடும்பாடல்களாகும்.
 - பத்துப்பாட்டிலுள்ள மூல்லைப்பாட்டு, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை (வஞ்சி நெடும்பாட்டு) ஆகியன பாட்டு என்றே அழைக்கப்படுகின்றன.
 - காதை, பாட்டு என்பன ஒன்றே பொருளைக் கொண்டவை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.
 - 30 காதைகள் கொண்டவை சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும்.
 - தொகுக்கப்பட்ட காலத்தில் இப்பாடல்களைப் பிற பாடல்களைவிடச் சிறந்த பாடல்களாக அக்கால அறிஞர்கள் கருதியிருக்கின்றனர். அதற்குக் காரணம் ஆசிரியப்பாவினால் பாடப்பட்ட பெரிய பாட்டு என்பதே. எனவே பாட்டு என்பது காரணப்பெயராகும்.
 - பாட்டு என்று அழைக்கத் தொடங்கிய காலத்திற்கும் பத்து + பாட்டு = பத்துப்பாட்டு என்ற எண்ணிக்கையைச் சேர்த்து வழங்கக் கூட தொடங்கிய காலத்திற்கும் இடையே சில நூற்றாண்டு இடைவெளி இருப்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது.
 - இந்தக் கால இடைவெளியில்தான் பாட்டு என்பது ஒன்பது (ஒன்பது பாட்டு) என்பதிலிருந்து பத்து (பத்துப்பாட்டு) என்ற இலக்கக்குறிக்கு மாறியுள்ளது.

சான்றெண் விளக்கங்கள்

1. சிவத்தம்பி. கா., தமிழின் கவிதையியல், 2007 (முதற்பதிப்பு), குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை, ப.56.
2. தமிழ்மன்னைல், நன்றால் சொல்லத்திகாரம் எனிய உரை, 2004 (முன்றாம் பதிப்பு), தமிழ்மொழிப் பயிலகம், 4/585 சதாசிவநகர், முதன்மைச்சாலை, மதுரை, ப.53.
3. இறையனார் அகப்பொருள், 1964, கழக வெளியீடு, சென்னை, ப.9.
4. நன்றால் மூலமும் மயிலைநாதா உரையும், 1995 (முன்றாம் பதிப்பு), உ.வே.சாமிநாதையர் நால் நிலையம், சென்னை, ப.212.
5. திவாரக நிகண்டு, 1993, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, ப.84.
6. சூடாமணி நிகண்டு, 1998 (முதல் பதிப்பு, 11 தொகுதி), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, ப.155.
7. கலித்தொகை, பா.17:1.
8. பெருங்கதை, பா.103:39.
9. கலிங்கத்துப் பரணி, பா. 4, 5.
10. பெரும்பாணைற்றுப்படை, பா.190.
11. குறுந்தொகை, பா.89:1.
12. சம்பந்தா தேவாரம், பா.1.8:4.
13. தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், (உரைவளம்), 1989, மதுரை காமராசா பல்கலைக்கழகம், மதுரை, ப.5.
14. தமிழ் லெக்சிகன், 1982, (பகுதி-5, பாகம்- 2) சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, ப.2590.
15. கழகத் தமிழ் அகராதி, 1964, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நால் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, ப.669.
16. திருமகள் அகராதி, 2001, திருமகள் நிலையம், திந்கா, சென்னை, ப.169.
17. தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், (உரைவளம்), 1989, மதுரை காமராசா பல்கலைக்கழகம், மதுரை, ப.233.
18. மேலது, ப.1
19. மேலது, ப.359
20. வரதராசனார். மு., இலக்கியத் தீற்னாய்வு, சென்னை, ப.63
21. மெய்கண்டான், சி., "நால்வகைப் பாக்களின் தோற்றும்", தொல்காப்பியப் பாவியல் கோட்டபாடு, 1999, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, ப.26.
22. அமிதசாகரனார், யாப்பருங்கலம் விருத்தியுரை, 1998 (மறுபதிப்பு), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, ப.223.
23. மேலது, ப.233
24. மேலது
25. மேலது, ப.234
26. இளங்குமரன். இரா., காக்கைப்பாடினியம், 1974, திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நால் பதிப்புக்கழகம், சென்னை, ப.17.
27. பஞ்சாங்கம், க., புதிய வெளிச்சத்தில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, அன்னம், தஞ்சாவூர், ப.196.
28. தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், (உரைவளம்), 1989, மதுரை காமராசா பல்கலைக்கழகம், மதுரை, ப.177.
29. மேலது, ப.816.
30. தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் - பேராசிரியர் உரை,, (உரைவளம்), 1989, மதுரை காமராசா பல்கலைக்கழகம், மதுரை, ப.233. மற்றும் ப. 365

31. வையாபுரிப்பிள்ளை. எஸ்., இலக்கியச் சிந்தனைகள் (முதல் தொகுதி), 1989, சென்னை, பக்.163,164.
- 32.இராசமாணிக்கணார். மா., பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, 1970, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, ப.33.
- 33.நன்னால் மூலமும் மயிலைநாதா உரையும், 1995 (முன்றாம் பதிப்பு), உ.வே.சாநுல் நிலையம், சென்னை, ப.212.
34. இராகவையங்கார். ரா., பன்னிருபாட்டியல், 1951 (இரண்டாம் பதிப்பு), மதுரைத்துமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, மதுரை, ப.53.
- 35.தொல்காப்பியம் செய்யுளியல், (உரைவளம்), 1989, மதுரை காமராசா பல்கலைக்கழகம், மதுரை, ப.816.
36. மேலது, ப.818.
- 37.மீனாட்சி சுந்தரனார்.தெ.போ., சிலப்பதிகாரம் குடிமக்கள் காப்பியம் 4, 2005, காவ்யா, சென்னை, ப.28
- 38.மேலது, ப.17
39. சிவத்தம்பி.கா., துமிழின் கவிதையியல், 2007, குமரன் புத்தக இல்லம், சென்னை, ப.121
- 40.சுந்தரம்பிள்ளை, பெ., மனோன்மனீயம், 2000 (இருபத்தை ந்தாம் பதிப்பு), வர்த்தமானன் பதிப்பகம், திநகர், சென்னை, ப.18.
41. <http://www.keetru.com/visai/apr09/aiyyappan.php>
- 42.மேலது
- 43.மேலது
- 44.மேலது

**ஆ
ய
வ
க
ட
இ_{ரை}
எ_{டு}
மு_{து}
வே_{ர்}
க
வ
ன
த
தி_{ற்}
கு**

- ஆக்கம் தங்களுடையதாக மட்டுமே அமைதல் வேண்டும்.
- தங்களின் கட்டுரையின் முதல் பக்கத்தில் முழு முகவரியும் இடம்பெறல் வேண்டும்.
- கருத்துத் திருட்டு எனப் பின்னர் அறிந்தால், வலைதளப் பக்கத்திலிருந்து உடனே நீக்கப்பெறும்.
- கட்டுரைகள் ஒருங்குகுறி எழுத்துருவில் (Unicode font) தட்டச்சு செய்து அனுப்பப் பெறுதல் வேண்டும்.
- தங்களின் ஆய்வுக் கருத்துக்கள் தரமுடையதாகவும், புதிய நோக்குடனும் அமையப் பெறுதல் வேண்டும்.
- பழம்பாடலுக்கு விளக்கம் அளித்தல் போன்று இருத்தல் கூடாது.
- சொல்லாய்வி (Word) கோப்பும், சொல்லாய்விக் (PDF) கோப்பும் அனுப்பப் பெறுதல் வேண்டும்.
- மேற்கோள் தனித்துக் காட்டப்பெறுதல் வேண்டும்.
- தங்களின் கருத்துப் போன்று காட்டுதல் கூடாது.
- inameditor@gmail.com எனும் மின்னஞ்சலுக்குத் தங்களின் கட்டுரைகள் அனுப்பப் பெறுதல் வேண்டும்.
- நாட்டுடைமை ஆக்கப்பெற்ற முத்த தமிழறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ஆய்வு நாலின் தேர்ந்தெடுத்த சில பகுதிகள், இதழின் ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் வெளியிடப் பெறும்.
- ஒவ்வொரு இதழிப் பதிப்பிலும் நால்மதிப்புரை எனும் பகுதி இடம்பெறும். நால்மதிப்புரைக்கு நாலாசிரியர் நாலின் இரண்டுபடிகளை அஞ்சல்வழி அனுப்புதல் வேண்டும். அனுப்ப வேண்டிய முகவரிக்குத் தொடர்புக்கு எனும் பகுதியை நோக்குக.
- கட்டுரைகள் ஒவ்வொரு காலாண்டின் முதல் வாரத்தில் வெளியிடப்பெறும்.
- கட்டுரைகளுடன் தங்களின் ஒளிப்படத்தையும் அனுப்புதல் வேண்டும்.